

15. studeni - TRIFORA zatvorila Mjesec Hrvatske knjige u Korčuli

Niko Perić – www.korcula.net

Završena je ovogodišnja manifestacija Mjesec hrvatske knjige 2011. godine koja se svake godine od 15. listopada do 15. studenoga održava pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske. Ove je godine bila posvećena pjesništvu i nosi naziv Čitajmo pjesnike pozdravnim je riječima u atriju Doma kulture u Korčuli sinoć na zatvaranju kazala **Tajana Grbin** ravnateljica Gradske knjižnice „Ivan Vidali“.

Ovogodišnji se je Mjesec Hrvatske knjige održavao od 15. listopada do 15. studeni, u kojemu je Gradska knjižnica svojim aktivnostima opravdala napatuk ministarstva, prema kojemu je cijeli mjesec bio u knjižnici, gotovo svakodnevno sastajalište prijatelja knjige, gostovanja književnika, nakladnika, kulturnih djelatnika i čitatelja, čulo se sinoć sa zadovoljstvom kod posjetitelja pjesničke večeri, u kojoj je ravnateljica gradske knjižnice između ostalih aktivnosti posebno ukazala na sve veći odaziv djece, od predškolske dobi, do završnih razreda srednje škole, koji su posebno svojim radionicama (pričaonice, kvizovi, slikovnice, zidne fotografije) doprinijeli znanju i promicanju hrvatske pisane riječi, uz dodatno čitanje, koliko književnika i pjesnika iz školske lektire, toliko i korčulanskih pjesnika, nakladnika, kulturnih djelatnika i čitatelja bez obzira na dob.

Iako je sinoć u atriju Doma kulture bilo svečano zatvaranje Mjeseca Hrvatske knjige, prema raspoloženju organizatora kroz ugodno druženje s članovima Književne radionice Trifora, iz Korčule, mogao se je i čuti i pročitati naum, da slijedi Godina knjige. Najavivši večer korčulanskih pjesnika, Tajana Grbin je završno poručila da „Pjesma čini vidljivim svijet oko nas i u nama, čitanje pjesnika je na neki način okupljanje i vlastite obnoviteljske energije. Započeli smo i završavamo

s pjesnicima kao nezaobilaznim gostima i domaćinima“, a pjesnici, članovi Trifore su bili: **Darinka Krstulović i Mirjana Tulić** Sardelić iz Korčule, te **Srdan Duhović** iz Žrnova i **Nikica Radovan iz Lumbarde**. Oni su čitali po nekoliko svojih već objavljenih pjesama uz nove pjesme kojima je ovo bila i promocija. Zaista su ovi korčulanski pjesnici i bili promotori cjelokupnog druženja u Grdskoj knjižnici „Ivan Vidali“ jer su svratili pozornost i na starije i na novije pjesme pa i generacije čitatelja.

Darinka Krstulović svojim pjesmama (puno puta do sada) ističe čežnju za druženjem, na vremena koja su nažalost uništili noviteti tehnologije, ali kroz Darinkino pisanje i čitanje nezaobilazne su i zahvalne riječi prožete ljubavlju prema rodnoj Korčuli, prema svojim roditeljima, (posebno majci i sestri koju je rano izgubila). Ona se svojim pjesmama izrazito senzibilnim približila i svojoj i njihovoj djeci (dragim unucima). U njezinim pjesničkim zapažanjima svaki čitatelj ili slušatelj može koristiti i u svojoj obitelji i društvu, ono što je i svetinja svijetu nas. Nažalost, Punta Jurana, Novi puti, Forteca, Naplov, Hober, igralište Park, šetnje uz rivu, Trg Svete Justine, maškare i procesije, sve je to kroz Darinkine pjesme izmamilo i suze, ali su i pokazali nevjerojatnu žilavost pjesnika, gdje jednostavni i skromni vide svijet onakav kakav je od uvijek, i ne bježe, već se s njime hvataju u koštac, i stihovima su upozorili na mnoge „gradske nelogičnosti **Mirjana Tulić Sardelić**, što je starija, to je sve mlađa, vječito zaljubljena, poznata kao dugogodišnja spisateljica ljubavnih romana, ovu je večer prešla i samu sebe, jer je otkrila nove pjesme u kojima zna „Ti mi nikad nećeš doć“ da je ona na jugu i otoka i lijepo naše, gdje se divi i buri, ali i jugu, jer jugo kad zapuše, budi pjesničke duše. Njezina pjesnička duša upotpunjava bogatstvo Trifore, kao i **Nikica Radovan** koji pjesme piše od rane mladosti, uz ostale kulturne djelatnosti u rodnoj Lumbarde.

Kroz njegove se pjesme može uočiti, prije svega, zavodljiva uz skladne strofe i kritička upozorenja onima koji ruše i besćenjem prodaju djedovinu, te nostalgijom prema djetinjstvu kod Nikice ostaje zanimanje za svijet i krajobraz u kojemu živimo. Jer drugoga nema!?

Pjesnik iz Žrnova **Srdan Duhović** je neumoran „samotnjak“ koji i svoj samački (i teški posao bojadisara) život pjesničkim jezikom pretvara u svemoguću komunikaciju s publikom, koliko u domovini toliko i u inozemstvu, (njegove su pjesme prevedene na talijanski, slovenski i makedonski jezik). Možda i dijelom biografski, mnogi će čitatelji njegovih pjesama kazati da ih je Duhović pisao za sebe, ipak griješimo, jer sve su pjesme pisane za svih nas, jer duša i riječ pjesnika ne priznaje nikakve granice, pa čak ni svemirske, dok je TRIFORA svojim radom odavno prešla i svemirske granice, i danas su opet na zemlji i visinama Hrvatske književnosti. Za vrijeme pjesničke večeri prikazivane su i fotografije **Zlatka Šaina** koje su po brojnim prikazima grada, mora, brodova i brodica, svjetionika, flore i faune, povijesnih znamenitosti, dodatno zadovoljile posjetitelje čiji su duži aplauzi također u ritmu pjesme iskazivali VELIKO HVALA.

(Tekst i snimak: Niko Perić)